

عنوان مقاله:

تعیین مناسب‌ترین روش تجربی برآورد رواناب سالانه در حوزه‌های آبخیز فاقد آمار در مناطق خشک (مطالعه موردی حوزه آبخیز سانج استان یزد)

محل انتشار:

دومین همایش ملی اثرات خشکسالی و راهکارهای مدیریت آن (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهدی عبدی - دانشجوی دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی اردکان، دانشگاه یزد

علی فتح زاده - استادیار دانشگاه یزد

نرگس پالیزدان - دانشجوی دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی اردکان، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

خشکسالی یکی از مزمن‌ترین و زیانبارترین بلایای طبیعی است. به منظور ارزیابی دقیق از رخداد، گسترش و شدت یک خشکسالی بایستی تصور صحیحی از توزیع مکانی و زمانی پارامترهای هواشناسی، هیدرولوژیکی و متغیرهای سطحی داشته باشیم. در مناطق تحت تاثیر خشکسالی برای بهره‌برداری صحیح از آبهای سطحی یک حوزه بایستی بتوان ارتفاع و حجم رواناب سالانه را با دقت مناسبی برآورد نمود. روشهای تجربی متعددی برای محاسبه‌ی حجم رواناب سالانه‌ی آبخیز ارائه شده است. هدف از انجام این تحقیق به کار بستن مدل‌های تجربی متعدد و انتخاب روش مناسب جهت برآورد رواناب سالانه‌ی حوزه‌ی آبخیز منتخب واقع در اقلیم خشک (حوزه‌ی آبخیز سانج واقع در استان یزد) بود. نتایج حاصل از آزمون روش‌های مختلف برآورد رواناب در مناطق خشک که تحت تاثیر خشکسالی می‌باشد نشان داد روش خوزلا مناسب‌ترین روش برآورد رواناب می‌باشد.

کلمات کلیدی:

رواناب، کوتاین، خوزلا، جاستین، انگلی، دی‌سوزا، لیسی، UP2، انجمن تحقیقات کشاورزی هندوستان، تورک، دیارتمان آبیاری هندوستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/67589>

